

Substantivgrupper

1. en - ord som slutar på -a i singular
obestämd form → -OR i plural

Singular

Plural

obestämd form bestämd form

en flicka - flickan

en jacka - jackan

en väska - väskan

en flaska - flaskan

obestämd form bestämd form

flickor - flickorna

jackor - jackorna

väschor - väskorna

flastor - flaskorna

2. en - ord, kan sluta på vokal eller konsonant,
ofta skandinaviska ord → -AR i plural

en pojke - pojken

en påse - påsen

en tidning - tidningen

en cykel - cykeln

en väg - vägen

en kopp - koppen

pojkar - pojkarna

påsar - påsarna

tidningar - tidningarna

cyklar - cyklarna

vägar - vägarna

koppar - kopparna

3. en-ord, ofta internationella ord **-ER** i plural

en bank - banken	banker - bankerna
en polis - polisen	poliser - poliserna
en text - texten	texter - texterna
en park - parken	parker - parkerna

4. Några substantiv får **-R** i plural en-ord

en ko - kon	kor - korna
en tå - tån	tår - tårna
en sko - skon	skor - skorna
en bakelse - bakelsen	bakelser - bakelserna
en berättelse - berättelsen	berättelser - berättelserna

5. ett-ord som slutar på vokal får **-N** i plural

ett äpple - äpplet	äpplen - äpplena
ett kvitto - kvittot	kvitton - kvittona
ett hjärta - hjärtat	hjärtan - hjärtana
ett konto - kontot	konton - kontona

6a. ett-ord som slutar på konsonant
har samma form i singular och plural
obestämd form — Ø

ett barn - barnet	barn - barnen
ett problem - problemet	problem - problemen
ett paket - paketet	paket - paketen
ett jobb - jobbet	jobb - jobben
ett pöron - pöronet	pöron - pöronen

6b. en-ord som slutar på -are ; er — Ø

en lärare - läraren	lärare - lärarna
en läkare - läkaren	läkare - läkarna
en hamburgare - hamburgaren	hamburgare - hamburgarna